

situs cū neq; p̄tera scripturā (q̄ dicit Vouete ⁊ reddi
te) votū cōstringēdū putaret. nec morē gēti insuetū
introducē auferret. ⁊ p̄ciliū habuit cū seniorib⁹ qđ
faciendū esset. oībus q; in cōi placuit dñm sup hoc
esse cōsulendū. Et ceteri q; orōni inuenerūt. Pō
tifex quidē ex more ad cōsulendū dñm accessit sine
mora. ⁊ cūctis audiētib⁹ de p̄piciatoriꝝ loco facta
est vox ysaie vaticinio ēquicēdum eē. cui v̄go p̄mē
dari et despōsari deberet. illo scz. Egrediet virga
de radice yesse. Cunctos q; de familia dauid nup
tiji abiles nō p̄iugatos virgas suas ad altare ius
sit allatuos. erat q; iter ceteros homo nomine io
seph qui cū virgā suam attulisset et ipsa v̄ga ilico
florē germinasset. atq; in eius cauēie colūba de
celo veniens cōsedisset liquido oībus patuit ip̄i v̄
ginē desponsandā fore. Iḡit nuptiaꝝ iure celebra
to ipse in bethlehē recedit domū suam dispositurus
⁊ nuptijs necessaria p̄curaturus. Virgo autē dñi
cū septē alijs v̄ginibus collactaneis suis quas a sa
cerdote acceperat ad domū parentū reūsa ē. Et hec
fūt q̄ ante incarnationē dñi ihu possum⁹ meditati.

De incarnatione verbi. *Luc 10*

Postq̄ autē venit plenitudo t̄pis (quo ordina
uit summa trinitas generi humano p̄ in car
nationē p̄uidere) deus oīpōtēs vocās gabrielem a
rchāgelū misit eū in ciuitatē nazareth ad virginē

maria desponsata ioseph. ut ei annuntiaret et diceret
quod dei filius specie sua concupuerit et eam sibi in ma-
tre elegerit. ipsam quoque moneret et induceret ut eun-
dem filium letiter susciperet. quod per eam totius generis
humani salute deus operari decreuisset. Unde bernardus
dicit. Virgo itaque gemmis ornata virtutum geminisque
mentis et corporis pariter decore prefulgida specie sua
et pulchritudine sua in celestibus cognita celi ciuium
in se provocabat aspectus. ita ut regis animum in
sui concupiscentiam inclinaret et celestem ad se nuntium
de superis adduceret. Ingressus est igitur ange-
lus ad eam. Quo? Puto in secretarium cubiculi pudici
ei ubi illa fortassis clauso ostio super se orabat pa-
trem suum abscondito. Nec suspicandum est quod apertum ange-
lus inuenerit ostium virginis. cui in proposito erat
fugere hominum frequentias vitare colloquia. ne vel ora-
tis perturbaret silentium vel continentis castitas tempta-
retur. Clauserat itaque in illa hora super se habitaculum
sed hominibus non angelis. Unde iohannes cri-
sostomus. Inuenit angelus mariam non foris va-
gantem sed solitariam et contemplationi vacantem.
et quia non quesivit gratiam apud homines inue-
nit gratiam apud deum. Ingressus ergo angelus ad
virginem in thalamo et conclavi domesticum sue (ut
dictum est) manentem ait. Ave gratia plena dominus tecum
benedicta tu in mulieribus. Ipsa vero turbata

nihil respōdit. Nō fuit turbata ratōne culpabili
nec de visione āgeli. qz eos sepe videre solita erat.
S; turbata fuit i smone eius. cogitās de nouita
te talis salutationis. nō em cōsueuerat sic eam sa
lutare. In q salutatione cū videret se de trib⁹ pme
dari. nō poterat humil^r dñā n̄ turbaī. Cōmēdat ei
qz erat grā plena. a qz dñs erat secū. a qz erat bñ
dicta sup oēs mulieres. At hūilis nō poterat suaz
cōmēdationē sine rubōe a turbatiōe audire. Tur
bata ergo fuit ex verecūdia honesta a vtiōsa. vñ
tanq prudēs et cauta a tota pudorosa nihil rñdit.
Angelus aut cām sue p̄urbationis agnosces ait.
Ne timeas maria nec vēcūderis de laudib⁹ q̄s tibi
dixi. ē em veritas. nec solū es gratia plena s; ē to
to humano generi grāz recupasti a reuēnistī apd
deū. Nā ecce p̄cipies a paries filiū altissimi q̄ te in
suā elegit m̄rēz a saluabit oēs i se sperātes. Tūc
ipsa rñdit nō tamē cōfiteōdo nec negādo p̄mēdatio
nes p̄fatas. s; de alio certificai volēs. de quo mul
to plus timebat. scilic; ne p̄deret v̄ginitatē suā.
Querit ergo ab angelo de modo hui⁹ cōceptionis
dicens. Quō fiet istud. qm̄ v̄ginitatē meā domi
no deo meo v̄ui. nec i p̄petuū hoiez p̄gnosca. Et ā
gel⁹. Fiet inq̄t p opatiōem spūs sc̄i q̄ te singulari
mō replebit a ex ei⁹ v̄tute cōcipies salua ē v̄ginitate
tua. a ido fili⁹ tu⁹ vocabit^r fili⁹ dei. Nihil ei ē ei ips⁹

hibile. Nam a elyzabeth cognata tua (cū esset senex
a sterilis) iā fuit sex mēses qd filiū virtute dei cōce
pit. Inuere hec a meditare q̄liter tota fmitas ē ibi
expectans respōsionē a cōsensū huius filie sue. sin
gularit̄ amant̄ a delectabilē aspiciens verecūdiam
eius mores a vba. Excelsū namq; incarnationis
opus totius trinitatis fuit. licz sola p̄sona filij fue
rat incarnata. sicut tres q̄ vnū ex seip̄is induit o
nes simul vnicū op⁹ faciūt. O q̄lis ē illa domūcula
vbi tales sūt a talia exercēt. Nā licz vbiq; sit scā
trinitas. tam̄ ibi nūc aliq; singulari mō eā eē medi
teris ratiōe singularis opationis. Intuē et̄ a medi
tare q̄lit̄ angel⁹ cū reuerētia volūq; placido a sere
nor dūcābili iducat dñam suā diligēt̄ a sapiēt̄ ordi
nat vba sua. vt possit sē h' ope mīficio p̄ficē dñm vo
lūtātē. Et etiā q̄liter ip̄a se habz timorate a hūilē
facie pudorosa. q̄h p̄uenta ab angelo ex iprouiso.
Verb istis nō extollit̄ neq; se reputat etiam cū au
dit maḡlia de se q̄lia alicui dicta nūq; fuē. h' totūz
diuine grē ascribit. Tandē prudētissima vgo audi
tis v̄bis angeli cōsensit. a vt i p̄dictis suis reuela
tionib⁹ cōtinēt̄ p̄funda deuotōe geū flexit a iunctis
manibus dixit. Ecce ancilla dñi fiat m̄ fm vbum
tū. Tūc filius dei statim hoc v̄bo marie tot⁹ a sū
mora itrauit in vter⁹ v̄gis. ex ea carnē assūpsit a
tot⁹ emāsit i sinu p̄ris. a i eodē istāti aīa creata a i

fusa fuit plenus pfectus homo in anima et carne
pm oia corpis lineamēta. h̄ puulus valde. ita q̄ li
neamēta mēbroz visibiliter discerni non possent.
Nū postea naturalit̄ in utero crescebat ut aliq̄. sed
(ut dcm̄ ē) nō fuit dilata aīe infusio vel mēbroz
distinctio ut i alijs. Erat etiā pfect⁹ deus sicut per
fectus homo et ita sapiēs et potēs ut ē modo. Credit̄
autē. viij. kl̄. aples xps pceptus. et reuolutis am̄s
xxiij. mortuus. De hac incarnatione ancelm⁹
sic dicit. Tibi xpe sacrificiū laudis imolam⁹ p mul
titudine bonitatis tue. quā oñdisti nob̄. sem̄ neq̄.
filijs sceleratis. cū adhuc essem⁹ inimici tui dñe et
mors atiq̄ i oēm carnē iniquū exerceret dñiū. cui
oē semē adā lege p̄mordialis culpe obnoxii erat.
recordatus es vlt̄ime mie tue. et p̄sperxisti de sub
limi habitatione tua in hanc vallē plorationis et
miserie. Vidisti dñe afflictionē populi tui. et tact⁹
dolore caritatis int̄āsec⁹ apposuisti cogitare super
nos cogitationēs pacis et redēptiōis. Et q̄dē cū esses
fili⁹ dei ver⁹ de⁹ deo pū scōq̄ spiritui coetern⁹ et con
substantialis lucē habitās iaccessibile. portās q̄ oia
v̄bo v̄tutis tue. n̄ desperxisti i hoc nr̄e mortalitatis
ergastulū inclinare te. ut nr̄az et gustares et absorte
res miseriā. Pax fuit caritati tue ad cōsumādū op⁹
nr̄e salutis cherubin ā seraphi ā vnū ex angel̄ desti
natē. et ipe ad nos reire digt⁹ es p mādātū p̄is. et

inimā caritatē sum⁹ in te expti. Venisti ei nō locū
mutādo h̄ p̄sentia tuā nobis p carnē exhibēdo. Ve
nisti a regali solio sublimis gl̄e tue in humilem ⁊ a
biectā in oculis suis puellā immo virginālis p̄tine
tie voto sigillatā. i cuius sacro utero spūs s̄ci ienar
rabilis v̄tus ⁊ cōtipe te fecit ⁊ nasci in vera hūani
tatis natura. ita vt nec maiestātē diuinitatis in te
nec integritatē v̄ginitatis i se violaret natiuitatis oc
casio. Hec ācelm⁹. Gabriel pacto negocio r̄uerē
ter se inclinās ⁊ dñe sue valedicēs disparuit. ⁊ ad
p̄tiam rediēs hec qz nar rās fecit ibi nouū gaudiū
⁊ nouū festū ⁊ exultationē magnā nimis. Cōsi
derāe g⁹ deus quāta ē hodierna solēmitas ⁊ iubilā
re i corde tuo ⁊ agē dies leticie. Inaudita ē ei talis
vsqz nūc a secul⁹ nec vnqz fuerat talis. Hodie nā
qz ē solēmitas dei patris. q̄ nuptias fecit filio suo i
despōsatōe humane natuē. quā hodie sibi fili⁹ vni
uē isepabilis. Hodie ē etiā solēmitas nuptiaz filij.
⁊ dies natalis eius i utero. h̄ postea erit ex utero.
Hodie ē solēmitas sp̄itus s̄ci ppter hoc mirificū o
pus incarnationis. qd ei attribuit ⁊ hodie incipit
oñdere benignitatē singulārē hūano generi. Ho
die est solēmitas gl̄ose dñe nostre que a patre in fi
liā ⁊ filio in m̄tē. a spū s̄co in spōsam est recogni
ta ⁊ assumpta. Hodie ē solēmitas toti⁹ celestis curie.
⁊ inchoat eoz repatō. Hodie multo magis est so

lēmītas humane nature. q̄ eius salus incipit et redēp-
tio et totius mūdi reconciliatio. ipsaq; sublimata et
deificata. Hodie nouam obīam suscepit fili⁹ a p̄e
de nostra pagēda salute. Hodie a sūmo celo egre-
diens exultauit ut gigas ad currendam viā nos-
tre salutis. et se reclusit in utero virgiali. Hodie
factus est ex nobis et frater noster. et cepit pegri-
nari nobiscū. Hodie de celo lux vera descendit ad
tollendas et fugandas nostras tenebras. Hodie
pamis viuus qui dat vitam mūdo cōfectus est i v-
tero virginali. sed in cruce tanq̄ in clibano deco-
tus ē. Hodie verbū caro factū ē ut habitaret i nob
Hodie dicitur esse t̄pis plenitudo. Hodie clamores
et desideia patriarchaz et p̄phetaz exaudita sunt
et impleta. clamabāt enī desiderio ienarrabilia hodi-
ernū diem vehementissime expectabant. Hodie ē
principiū et fundamētū oīm solēmītatū et incīū toti-
us n̄i homī. nā vsq; nūc indignatus erat dñs p̄ra
genus hūanū p̄pter trāsgressiōē p̄mōz p̄ntū. sed
amō vidēs filiū homīem factū nō vltēr⁹ irascē. Vi-
dēs q̄ admirabile opus et solēmīssimū festū sit. To-
tū ē delcābile. totū iocūdū. totū desiderabile. cū omī
deuotōe suscipiedū. i iubilatōe leticia et exultatōe
ducēdū. et oī veneratōe dignīssimū. In his g̃ me-
ditare. i his delcāre. et forte ostēdet ē dñs āpliora.

Quomodo beata virgo vadit ad Elizabet̄.

luce 10